

Het 4^e perspectief

Het gebeurde enkele jaren geleden. In Haamstede, op centrum 'De Burght', had Aral Dijkman ons als Navigator-stafleden verzameld voor een conferentie met als hoofdaksent: gebed. Samen zoeken van de Heer, gezamenlijk vragen om zijn verdere leiding. 's Nachts, op m'n kamer, kwamen vier woorden tot me: profetisch - priesterlijk - diakonaal - apostolair. In een flits zag ik lijnen vanuit het verleden de toekomst in. Ook al heb ik beslist niet de pretentie met 4 trefwoorden de werkelijkheid van jaren te vangen, toch beschouw ik ze sindsdien als een bruikbare kapstok. Nu - vanwege 50 jaar Nav-werk in Nederland - geef ik er wat meer woorden aan. Weliswaar beknopt, dus met alle risico van vertekening. Bovendien beperk ik het tot wat ik in dit werk zie, sinds ik erbij betrokken raakte. Hopelijk stimuleert dit anderen met hún verhaal te komen. 't Lijkt mij tenminste geloofsversterkend zoveel mogelijk te ontwaren van wat de Heer gedaan heeft en mogelijk wil doen.

BASEER
JE MENING
OP

Tot dinsdag 3 maart 1970 had ik nog nooit gehoord van 'De Navigators'. Die dinsdagavond ging het daar eigenlijk ook niet echt over. Maar nadat ik twee - tot dan toe volkomen onbekende - studenten had uitgelaten, bleef ik op m'n kamer achter met twee papiertjes. Een multoblad met de schets van een brug plus allemaal bijbelteksten. Én een paarse folder van De Navigators met voorop de kreet 'Baseer je mening op FEITEN'. Dat foldertje bleek een uitnodiging te zijn voor een lunchpauzebijeenkoms op donderdagmiddag: "Neem je brood mee, koop een kop koffie, hoor de feiten."

Twee dagen later ging ik erheen. Zo'n 70 studenten zaten in een ongedwongen sfeer te eten, totdat rond één uur een energieke man het woord nam. Ongelooflijk, ik slurpte elk woord op! In mijn herinnering kwam alles wat die man (Gert Doornenbal) zei rechtstreeks-van-Boven en met mijn goed-gereformeerde achtergrond viel elk woord onmiddellijk op z'n plaats. God roept je. Wat doe jij? Het antwoord lag zó voor de hand...

Dat profetisch geluid, dit heldere appèl tot bekering en tot radikaal discipelschap, dat zie ik als typerend voor het studentenwerk, waar ik daarna met hart en ziel bij betrokken raakte.

18 I'VE GOT THE JOY

1 I've got the joy, joy, joy, joy,
down in my heart, down in my heart, down in my heart
I've got the joy, joy, joy, joy,
down in my heart. Glory to His name.

2 I've got that Nicodemus new born knowing,
down in my heart.

andersom: de mensen vertegenwoordigen bij God. In die zin staan C.C.-leiders op de bres voor jongeren, bij God. Steeds een klimaat scheppend zodat het leven met God dichterbij komt, op een manier die op die jonge leeftijd te plaatsen valt. Dus staat vooral de groep centraal. Samen iets proeven, zichtbaar maken van het leven met de Heer. Met gitaren en enthousiast zingen: speels, gevarieerd, met telkens nieuwe Capsongs.

In 1972 startte het evangelisatiewerk onder middelbare scholieren: de Captains Club. Al heb ik zelf wat dit betreft altijd aan de zijlijn gestaan, met interesse volgde ik wat er gebeurde binnen de C.C.'s. Vooral in Groningen zag ik het enthousiasme waarmee de jongeren bij Rob & Ria Barzilay over de vloer kwamen. Natuurlijk, ook met hen werd gesproken over een persoonlijke overgave aan Jezus. En ook zij hebben daarop gereageerd, elk op eigen wijze. Toch kom ik op een andere typering. Want, als een profeet God vertegenwoordigt bij de mensen, dan is de rol van een priester precies

'... support people in *their* ministry...' Dit zinnetje uit een internationaal rapport is m.i. richtinggevend voor het Algemeen Navigatorwerk. Ook in dit werk met 25-plussers werd gezocht naar nieuwe wegen voor het evangelie. Maar dan wel vanuit een totaal andere invalshoek. Typerend vind

ik de start, in oktober 1982, van Arend Post met de eerste evangelisatiekursus. Samen met Piet Both en Laurens Touwen bedacht hij de mogelijkheid om 'uitgestroomde' Navigators te ondersteunen in *hun* bediening. Want allerlei afgestudeerden zochten hun weg in de kerk en in de samenleving en verwachtten een andere manier van verhouden tot de organisatie. Niet leiding ontvangen, maar eventueel ondersteund worden. Diakonaal noem ik het maar, vanwege de diensten die het A.N.W. begon aan te bieden. Al naar gelang de behoefte van Navigators-in-den-lande werd er ook gebruik van gemaakt. Voor de organisatie betekende het een enorme omslag. Zoals die 1e folder het al omschreef: 'Is er een groep kursisten dan worden in overleg met het kantoor data afgesproken.' Anders gezegd: het initiatief ligt in het veld, wij volgen. Met *Koers voor ouders* zitten we ook op ditzelfde spoor.

Evangelisatie kursus

-voor een
aktief evangeliserend
leven-

groep kursisten dan worden in overleg met het kantoor data afgesproken.' Anders gezegd: het initiatief ligt in het veld, wij volgen. Met *Koers voor ouders* zitten we ook op ditzelfde spoor.

Organisatie bestudeert evangelisatiemethoden

Navigators heroriënteren zich

van onze redactie kerk

13/8/97
AMERSFOORT - „Na een periode van zegenrijk werk bevinden De Navigators zich middenin een fase van heroriëntatie. We beseffen dat we ons niet kun-

Een heel enkele keer haalt het Navigatorwerk de pers. De kop boven dit artikel in het Nederlands Dagblad is voor insiders weinig origineel. Juist daarvoor had Aral ons enkele jaren eerder al samen geroepen. Gebed, afstemmen, dat gebeurt veelvuldig. Volgens mij is dat trouwens iets blijvends. Het kan onmogelijk anders, als je tenminste relevant en eigentijds wilt blijven werken onder studenten, scholieren of 25-plussers. In elk van deze drie werkvelden wordt er dan ook continu veranderd.

A-kerkelijk + p.p.

Er is ook nog een vierde perspectief. Ik geloof namelijk, dat er iets volstrekt nieuws zal ontstaan als ons vertrekpunt konsekvent genomen wordt bij de a-kerkelijke. Daarmee bedoel ik de ander, voor wie kerk, Bijbel, Jezus enz., nooit binnen het gezichtsveld is gekomen. Ik kom uit bij p.p., als een soort sleutel. Want dat *per persoon* is een heel fraaie, behulpzame uitdrukking. Het komt uit het Latijn ('per' = door, 'sonae' = klinken) en betekent dus letterlijk: er doorheen klinken. In een persoonlijke ontmoeting kun je jezelf dan ook afvragen: Wat klinkt er dóór van die ander? Zo evalueer ik elke maandag de voorbije week. Dan ga ik na wat er doorklonk in gesprekken met a-kerkelijke mannen en hoe ik er verder op in kan spelen. 'n Impressie van afgelopen maandag 23/2: - Omdat Tim... Oh ja, dáárom viel m'n oog natuurlijk op dat artikel over jeugdcriminaliteit! Nu ik het hem heb toegestuurd, ben ik benieuwd hoe hij... - Omdat Koos... Daarom speurde ik vrijdagavond in de bibliotheek naar die Beatles-c.d. met dat ene, bewuste nummer. Kunnen we het volgende week... - Omdat Nadjahs vader donderdag opperde eens koffie te komen drinken, moet ik uitzoeken... - ...

Even pas-op-de-plaats. Je kunt er geen touw aan vastknopen? Dat kan ik me heel goed voorstellen! Want in dit 'a-kerkelijke werkveld' rol je van de ene vraag in de andere: * Waar ben je nu precies mee bezig? * Waarom zou de ander verder willen? * Hoe komt de Heer ter sprake? enz. enz. enz. Onzettend zinnige vragen. Die ook steeds gesteld moeten worden, want p.p. werken is heel kwetsbaar. Juist omdat veel zich afspeelt in puur persoonlijk contact, is het niet overdraagbaar. Dan helpt het als gelijkgestemden vragen stellen, meedenken en -bidden. Bovendien is het kwetsbaar, omdat ik bijv. wel iets kan willen, zoals dwarsverbindingen leggen tussen die kerels onderling, voor hén ligt dat niet zomaar voor de hand. Er is me wat water door de Rijn gestroomd, voor we uitkwamen op een gezamenlijk weekend in juni! Nu het in de agenda staat...

Hier breek ik het af, dit heeft immers alles in zich van een vervolgverhaal?

In deze tijd van pionieren helpt het mij om extra ruimte voor gebed te nemen. Want de Heer geeft houvast. Kwam daarom in Haamstede dat woord apostolair boven? Ik vermoed het, want déze manier van werken, kan denk ik alleen als we ons door de Heer gezonden weten.